

Pozdravljeni!

Moje ime je Leon Radolič in v tem prispevku vam bom na kratko predstavil svojo izkušnjo opravljanja prakse v podjetju KNAPP AG, v Gradcu. Prakso sem opravljal preko programa Erasmus+. To je program EU, ki podpira izobraževanje, usposabljanje, mlade in šport v Evropi.

Celoten potek izmenjave se je začel z razgovorom vodje oddelka programskega inženirstva ter s predstavnikom podjetja. Takrat (še pred pandemijo) so imeli skupen razgovor z vsemi kandidati, ki smo se zanimali za to opravljanje prakse. Po dolgem čakanju na rezultate sem izvedel, da sem bil skupaj s sošolkama Ines in Anjo izbran s strani podjetja.

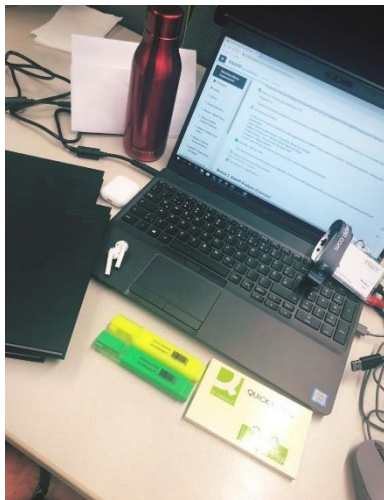
Zaradi moje izmenjave v Amsterdamu smo se že na začetku dogovorili, da bo moje opravljanje prakse potekalo od 13. julija do 18. septembra 2020. Kljub pandemiji korona virusa se ta datum k sreči ni spremenil in tako sem se dan pred začetkom prakse odpravil v Gradec. Tako kot Ines in Anja sem stanoval v študentskem domu Friedrich Schiller. Za sobo sem na mesec odštél 368 €, kar je najdražja možnost v študentskem domu, vendar ima soba vključeno lastno kopalnico in je precej večja od standardnih sob v domu. Prav tako je imelo vsako nadstropje lastno kuhinjo s hladilnikom, pečico, z mikrovalovno pečico ter veliko omaric za shranjevanje. V študentskem domu sta prav tako dve pralnici, v eni je samo pralni stroj, v drugi pa tudi sušilni. Cena enega pranja je bila 1 € in sušenja 2 €.

Prakso smo opravljali vsak dan od ponedeljka do petka. Za prevoz smo uporabljali mestni promet, katerega cena je bila 73 € za mesečno karto (le-ta je veljala za celoten mestni promet v mestu kot tudi za drugo cono, v kateri je podjetje). Nam je najbolj ugajalo, da smo zjutraj ujeli avtobus št. 64 ter se

zapeljali do nakupovalnega centra Murpark, kjer smo prestopili na vlak (skupen čas vožnje je bil približno 35 minut, skupaj s prestopom pri nakupovalnem centru). Čas prihoda na delo ni bil natančno določen, pomembno je bilo samo, da smo bili tam nekje med 7. in 9. uro zjutraj. Vsak delovnik je štel 9 ur z izjemo petka, ki je štel le 4 ure in pol (vse skupaj smo delali 38,5 ur na teden).

Praktično izobraževanje je bilo razdeljeno na dva glavna dela. V prvem, ki je trajal 7 tednov, smo spoznavali podjetje, sodelavce, druge oddelke ter se učili o procesih in artiklih podjetja. Podjetje nam je za trajanje praktičnega izobraževanja dodelilo vso opremo, ki smo jo potrebovali. Tako smo prejeli računalnik, miško, dodatno tipkovnico ter nahrbtnik. V drugem delu smo sodelovali v raznih projektih, tako samostojnih znotraj podjetja kot v tistih »ta pravih«, ki so bili kasneje poslani strankam. Ker smo bili na oddelku programskega inženirstva, smo večino časa prebili na sestankih, še več pa za računalnikom, kjer je bilo naše delo ustvarjanje in urejanje dokumentacije.

Skoraj vsak dan po končanem delu smo se skupaj s sošolkama odpravili nazaj do študentskega doma in brez postanka v verjetno najboljši kavarni v mestu (Tribeka) ni šlo. Cena kave je sicer malo dražja kot kje drugje, ampak dobiš točno to, za kar plačaš. Kavarna je bila na popolni lokaciji, preko ceste sta bila tako trgovina Spar kot avtobusna postaja, kjer je vozila številka 64, prav tako pa tramvaji, ki so te lahko zapeljali v center mesta, vse skupaj pa je bilo slabih pet minut hoje oddaljeno od študentskega doma.

»Pravilno« izpeljana praksa ti lahko prinese veliko veččin in izkušenj, ki bi jih lahko potreboval po koncu šolanja, prav tako obstaja možnost, da te v podjetju tudi zaposlijo. Moje mnenje je, da če že lahko opravljaš prakso, zakaj je ne bi opravljal nekje izven lastne države, če že ne za nič drugega, pridobiš vsaj dragocene življenjske izkušnje.